

MANEL- EL 25 DE GENER

Segons els pastors de l'últim poble
darrera els horts [] uns pins,
passats aquells pins el camp d'oliveres
i, al fons, tres [].
Han pres el trencall i s'ha obert la clariana
i han [] als homes descans.
Al camp d'oliveres tres reis s'acomiaten
i encaixen les [].
Melcior aixeca el cap i veu la muntanya
que abans que enfosqueixi ha d'estar []
i es treu la suor amb el coll de la capa
tacada de fang.
I no vol ni [] que les forces s'acaben
i ni us imagineu com s'emprenya quan,
en beure en el riu, només troba la []
d'un home gran.
El rei dóna l'ordre pel toc de corneta
pensant en aquells que, no fa pas tant,
li [] l'escut i entregaven les armes
agenollats.
Des de dalt del camell fot un crit el rei negre,
que faci el [] algun bon soldat
d'aixecar el cul de terra i fer un ràpid recompte
de racions de pa.
Qui pogués [] el bosc i trobés una barca!
Qui abans d'adormir-se amb el braç estirat
notés com els dits mica en mica retallen
l'aigua del mar!

Qui arribés a [] i triés una dona,
arranqués unes roses i li allargués un ram!

Baltasar té el desig corrent per les []
com si fos sang.

Gaspar pot sentir clavats a l'espatlla
els ulls d'alguns patges que estan []
un cop d'atenció, potser una mà alçada,
una ordre reial.

Un dels homes canta enmig d'una rotllana
amb la veu més dolça que hagueu [] mai
una cançó antiga que el rei taral·leja
amb els [] tancats.

El patge més vell es gira i comenta
mirant un segon de reüll cap al cel
sembla [] que bé que vivíem
seguint un estel.